

razkopava in da se po teh tudi pase, menda tudi vsak sam vé.

Vem, da mi bode posebno najemnik lova hotel priti s postavo nasproti, ki vелеva povrniti vsako škodo, ter mi rekel: „pa se pritoži!“

Na to odgovor bil bi preobširen, in bojim se za danes, da bi gosp. vrednik zaradi tega celemu spisu prostora ne odrekel.

Ako človek lovsko postavo pazno prebira, nehoté vriva se mu notranji glas, da sami lovci so jo kovali, zakaj skovana je za ubozega kmeta jako ostro, nasproti pa za lovca jako milo, in ni čuda, da ako se vendar kje dobi kmet tako „surov“, da gre in prosi „fajn gospoda“ za povračila za škodo po divjadi storjeno, ga ta le malo, najraje nič ne odškoduje. Nasproti pa gorjé, ako kmet se kaj zoper to postavo pregreši! Prigodilo se je uže, da je ženica, ki je imela otroka pri prsih, dobila na polji mladega zajca, tega za svoj lačni želodec obrnila, a morala je sedeti v „luknji“ in mož moral je otroka povijati ter ga nositi dojit. — Za danes zadosti, le tolike rečem: vse gorjé naj pride čez tiste, ki mislijo, da kmet ni človek. *)

Iz Ljubljane. — Božični prazniki nam doma niso nič posebnega prinesli, le lepo vreme je bilo, toraj so se jih ljudje lahko veselili tudi zunaj pod milim nebom. Tem veselejša novica pa je priletela z Dunaja, novica, kakoršne bi se nikdar ne bili nadjali. Vsak je prav iz srca zavriskal: „živili cesar, živili!“ In zakaj? V četrtek je sprejel presvitli cesar na Dunaji med drugimi tudi deputacijo tržaškega mesta, ki ga je prišla prosit, da bi blagovolil Trst priporočiti vladi za voljo nameravane razstave; cesar je prav milostljivo to obljubil, pristavil pa: „Jaz prav res obžalujem, da tržaški državni poslanci moji vladi delajo fakično opozicijo, kajti opozicija, katero delajo, ni navadna, marveč fakična (hudobna, puntarska)“. S tem je cesar zadel vso levičarsko stranko, s katero držé in glasujejo tržaški poslanci Teuschl (ki je bil sam pri deputaciji), Rabl in Wittmann. Ta nepričakovana stroga obsodba levičarske stranke, h kateri se štulijo tudi naši nemškutarji, iz najviših ust je narodnjake prevzela tako, da veselja niso vedeli kaj; „zdaj je sam presvitli cesar z nami, ki stojimo za Taaffejevo vlado, zdaj nam bodo prišli boljši dnevi, zdaj dobomo svoje pravice“ — take in enake besede veselja je bilo slišati po mestu. Vse drugače pa Schreyevi nemškutarji; če si katerega prašal je li uže slišal ali bral to novico, ti je kar popihal ali pa pogovor obrnil brž na kaj družega. Le na skrivnem in med seboj so si šepetali strašno novico na uho in dr. Schrey je bil videti tak, kakor prepoden zajec, ves plah in plašen. — Ljubljana pa je bila vesela te potice z Dunaja za Božič, in gotovo je puhtela marsikaka vroča molitev do nebes za blagor našega presvitlega in milega cesarja, katerega nam Bog ohrani še mnogo mnogo let! Mi s svoje strani obžalujemo le to da našemu dr. Bleiweisu ni bilo dano včakati, da bi bil zvedel te besede presvitlega cesarja, na katerega je zmiraj stavil ves svoj up; gotovo bi mu bile osladile zadnje ure ali celo podaljšale življenje.

— (Slovenske Matice odbor) o zadnjem shodu ni volil za dr. Bleiweisom nobenega predsednika, ampak

*) Ta dopis se je našel v dr. Bleiweisovi „Novični“ za puščini. Ko je bil uže ves stavljen, nam pride iz istega peresa drug, temu enak. Toraj smo zadnjega zavrgli. To v pojasnilo gospodu pisalcu. Vred.

odložil njegovo izvolitev do izvršenega občnega zbora — s tem hoteč izraziti svojo žalost za pokojnim predsednikom. Vodstvo Matice je do tje odbor izročil podpredsedniku gosp. Petru Grasselliju. — Obširnejšega poročila pričakujemo.

— (Zadruga obrtnikov) je zdaj vravnana. Zmagali so pametni nazori, po katerih edino je mogoče obrtnikom, pospeti se do boljšega stanja. Za načelnika so si izvolili gosp. Horaka, znanega, izkušenega obrtnika, ki dobro ve, kaj pravemu obrtniku koristi, kaj mu škoduje. V tem smislu se bodo tudi pravila prenaredila in zboljšala. Prav tako!

— (Ljubljanska čitalnica) je imela na sv. Štefana dan svoj letni občni zbor, pri katerem so bili za odbornike izvoljeni gospodje dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, Fr. Drenik, Ivan Hribar, Fr. Kadilnik, Matej Kreč, dr. Moše, dr. Papež, M. Pakič, J. Pfeifer, Fr. Ravnikar, Sos, Tomic, V. Valenta in dr. J. Zupanec. Predsednika si voli odbor sam izmed sebe. Temu odboru se je naročilo, naj skrbi, da se osnuje poseben odbor za spodoben spominek dr. Jan. Bleiweisu.

— (Dramatično društvo) ima drevi v čitalnični dvorani svoj letni občni zbor z navadnim opravnim dnevnim redom, tudi se ima voliti nov odbor.

— („Brencelj“), čegar zadnja številka za to leto se uže tiska, stopi prihodnje leto v svoj 14. letnik. Med vsemi humorističnimi listi slovenskimi, kar jih je v tej dobi rodilo se, je on edini obstal in se v kljub velikim težavam in oviram ohranil uže 13 let — dokaz, da je narodu slovenskemu potreben in se mu je tudi prikupil. Dobro je, da naše nasprotnike pika sem ter tje tudi v nemškem jeziku. Zato ga mi, kakor smo to storili vsako leto, priporočamo tudi zdaj ob koncu leta vsemu narodnemu svetu v krepko podporo z naročevanjem in dopisovanjem, da bo mogel še krepkeje zaletavati se v naše nasprotnike. Vsak narod ima tudi svoj humorističen list, Slovenci imamo tega edinega. Držimo se ga! — Cena mu je 3 gold. za celo leto, 1 gold. 50 kr. za pol leta.

— („Slovenski pravnik“), ki z novim letom prične svoj drugi tečaj, vabi na obilno naročevanje in obeta, da bo prinašal tudi kratke popularno pisane pouke slovenskim županom, župnikom in drugim osobam, katere imajo tu in tam spisati kako vlogo do kake gospóske. „Pravniku“ cena je za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrto leta 1 gold., list se naroča pri vredništvu v Ljubljani.

Novičar iz tujih in domačih dežel.

Z Dunaja. — Cesarjeve besede tržaški deputaciji, s katerimi je presvitli vladar tako strogo, a pravično obsodil s-danji vladi nasprotujočo opozicijo levičarjev v državnem zboru, so spravile vse judovske časnikarske kure kvišku, da so zagnale po vseh svojih listih strašno kokodaskanje; „N. fr. Presse“ je tako zaragljala, da jo je moralo državno pravdnništvo zaseči. Ta svojat je padla z vseh nebes, v katerih se je uže zibala v zlasti po zadnjih dogodbah v zbornici gosposki in v zbornici poslancev, ko je v svojih sanjah Taaffeja uže videla z ministerskega stola vrženega. Kakor strela so padle vladarjeve besede v njo in zdaj sta jo obšla strah in groza. „Deutsche Zeitg.“ tarna, da zdaj Taaffe stoji trdneje ko kedaj, „Tagblatt“ pa toži, da se je vsa levičarska stranka motila, ko je mislila, da je ta vladna politika le začasna in da mora priti zopet ministerstvo njenega mišljenja na krmilo. Z eno besedo, judovsko-

nemška ali levičarska stranka je vsa pobita, da je popolnem ob pamet. Poštenim ljudem in prijateljem vlade pa so cesarjeve besede prizdignile srce, ker so vnovič razodele, da presvitli vladar res hoče imeti mir med svojimi narodi. Zato tak krik med ljudmi, ki le od prepira živé in pri beganji narodov iščejo dobička.

— Zavoljo požara v „ringtheatru“ se vršé zdaj sodnijske preiskave, da se izvedó in kaznujejo krivi in nemarni. Število ljudi, ki so pri tem smrt storili, ali ki se še pogrešajo, je padlo uže pod 500. Darov za nesrečneže in po njih zapuščene je došlo uže okoli milijona, toraj skoraj preveč. Grdo je bilo brati po listih levičarskih, kako so tudi iz te nesreče napeljavali vodo na svoj mlin in mahali po vladi in celó po ministru Taaffeju. Tudi o tem so se prepirali, kaj naj bi se zidalo na mesto pogorišča. Ta prepir je pa na preblag način rešil presvitli cesar sam s tem, da je ukazal na svoje stroške zidati tam hišo, katere dohodke bodo uživali vsi dobrodelni zavodi dunajskega mesta. V tem poslopji bo tudi kapela, v kateri se bodo vsako leto opravljali mrtvašnice za duše zgorelih. Tako dela naš dobrotljivi cesar.

Hrvatska. Iz Zagreba. — Tukajšnji „Pozor“ je oni teden priobčil celo korespondenco luteranskega pastora v Zagrebu z neko unanjo družbo, kateri namen je, po podanavskih deželah, toraj tudi po Hrvatski, širiti luteranstvo in nemštvo z naseljevanjem protestantovskih Nemcev iz „rajha“, toraj ne iz Avstrije, ker — kakor pravi — se unanji Nemci bolj držé vere in narodnosti, kakor avstrijski. Ta korespondenca je zbudila tukaj silno nevoljo celó med tukajšnjimi nemci, ki hočejo s Hrvati v miru živeti. V svojem poročilu opisuje pastor Hrvate za pijance, lenube in lahkoživce, med katerimi si trezen človek, kakor je nemški luteranec iz „rajha“,

lahko pomaga, če ima le količkej podpore od zunaj. Kakor je videti, imajo pa te vrste Nemci obilnih zakladov zunaj za podporo pri razširjanji protestantizma in nemštva med Slovani. — Reč ta ni še dognana, se bo videlo, kaj se bo skuhalo iz te zmesi, ki je tako nenadoma na beli dan prišla. Zdaj vemo vsaj to, zakaj vzlasti Nemci iz rajha med Slovence silijo.

Iz Dalmacije. — Homatije, ki so se vnele zavoljo novačenja, niso še končane, namestnik general Jovanovič ima velike težave; vzlasti po hribih ob meji se prebivalci nočejo vdati. Vendar prav zanesljivih poročil o tem ne pride med svet. Težko se bo vse gladko steklo.

Iz Rusije. — V Varšavi je bil Božični dan velik hrup. Nekega juda so v cerkvi zasačili, ko je iz žepov kradel. Na to zaupije „ogenj“, vse je preplašeno in dere v cerkve, v drenji pa je okoli 40 ljudi, večidel žensk, pomečkanih. Ljudje so potem razljuteni planili po judovskih štacunah, da so morali vojaki mir delati.

Telegram „Novicam“.

Dunaj 28. decembra.

Avstrijsko-rumunski razpor je poravnán. Tržaški poslanec Rabl in česki grof Thun sta poslanstvo odložila. Začetek zborovanja državnega zbora bo težko pred 17. januarijem.

Žitna cena

v Ljubljani 23. decembra 1881.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 6 gold. 20 kr. — soršice 7 gold. 80 kr. — rži 6 gold. — kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 3 kr. — ajde 4 gold. 78 kr. — ovsa 3 gold. 8 kr. — Krompir 2 gold. 60 kr. 100 kilogramov.

Vabilo na naročbo „Novic“

za leto 1882.

V malo dneh dopolnijo „Novice“ svoj 39. tečaj in nastopijo 40. s prvim dnevom novega leta 1882.

Večletnim bralcem in naročnikom „Novic“ ni treba razlagati, po katerih načelih in potah prislužile so si one tako slavno starost, in koliko so tudi pripomogle k napredku in razvoju slovenskega ljudstva. Zapisati imajo sicer „Novice“ v svojem letošnjem tečaju največo, najbitkejo zgubo, zgubo svojega očeta — modrega vodje, katerega nihče ne bo nadomestil; pa vendar nadomestovati ga morajo drugi — sinovi domovine; slediti mu morajo na potih, po katerih je hodil, in nadaljevati morajo njegovo mnogoletno vspešno delovanje v njegovem duhu.

Pri „Novicah“ sprejmeta to sveto dolžnost v polni zavesti vredništvo in založništvo, in zagotovilo, da se bo vsa skrb njihova obračala na to, da tudi za naprej „Novice“ zveste ostanejo svoji preteklosti, naj častiti prijatelji in naročniki blagovoljno sprejmejo namestu vsega družega priporočevanja.

Uže se je založništvu posrečilo za gospodarski del „Novic“ pridobiti si jako učeno, spretno in k podučevanju v poljedelstvu med nas poklicano moč; tudi vsi stari, dragi sodelovalci in dopisniki ostali so „Novicam“ zvesti; prosimo jih za enako podporo in prijaznost tudi za naprej, in tako bo združeno mogoče doseči, kar vsi želimo in v kar Bog pomozi!

Naročnina „Novicam“ z „Oglasnikom“ ostane stara, in veljajo:

za celo leto po pošti 4 gold. 60 kr., — v tiskarni prejemane 4 gold.,

za pol leta po „ 2 „ 40 „ — v „ „ 2 „

za četrt „ po „ 1 „ 30 „ — v „ „ 1 „

Naročnina se najcenejše pošilja po poštnih nakaznicah pod naslovom Blaznikove tiskarne v Ljubljani.

Založništvo „Novic“.